

Leylâ

– OMARIM · 11 Eylül 2011

Siyah saçlarıma karlar yağıyor
Buz tuttu kanadım, uçamam Leylâ
Yalnızlığın ipi fena boğuyor
Etrafa neşeyi saçamam Leylâ

Talihsiz gönlüme doğal ilâçtın
Asla acımadın, bırakıp kaçtın
Ne yaparım şimdi, başa dert açtın
Derdimi kimseye açamam Leylâ

Sabahlara kadar yatamıyorum
Yürekten sevgini atamıyorum
Nazik ellerini tutamıyorum
Önümde engel var, geçemem Leylâ

Anlamadım gitti sendeki huyu
Yokluğun âdeta dipsiz bir kuyu
Tenimin, ruhumun oldun can suyu
Visâle ermeden göçemem Leylâ

Hicrân bahçesine dalıp ağladım
Duygu ırmağıyım, coşup çağladım
Kalbimi kalbine sıkı bağladım
Tutsaktan farksızım, kaçamam Leylâ

Tebessüm uğramaz gayrı yüzüme
Kulak vermiyorsun hiçbir sözüme
Ateşi düşürdün benim özüme
Hasret şerbetini içemem Leylâ

Mihnet örekleri inan sol yanda
Aşk bitip tükenmez, dolaşır kanda
Bir gün geleceksin, umut var canda
Başka bir sevgili seçmem Leylâ

Ömer AYDOĞAN
ORDU 18/10/2009
(İlk şiirlerimden)